

Bẫy, Bả & Thiêu Thân

Lai Thị Mơ

Ngày xưa ăn trộm khi đào tường khoét vách, gặp trở ngại vì dưới quê người ta thường nuôi chó giữ nhà. Muốn giết chó êm thấm, kẻ trộm dùng mồi là những thức ăn béo bở thơm ngon, nhưng có tẩm thuốc độc, gọi là "bả chó". Về sau bả còn dùng để chỉ những chuyện không thật, nhưng vẫn làm nhiều người chết: bả vinh hoa.

Bẫy để bắt thú như bẫy chim, bẫy chuột. Nhưng hễ người khờ khạo cũng vẫn bị mắc bẫy như thường, có điều bẫy chim bẫy chó thấy ngay trước mắt, còn "bẫy người" khó thấy lắm. Chỉ khi nào "thân bại danh liệt" mới biết mình bị mắc bẫy.

Thiêu thân là những con nhỏ như đom đóm, ong, ruồi, có điều mấy con kia không "ngu" như thiêu thân, hễ có ánh sáng là nhào vô, dù đó là ánh sáng của đồng lửa đang cháy. Chết như thiêu thân tức là "tự thiêu". Bây giờ thiêu thân ở VN đầy đường khắp phố, đốt cháy ruột gan bằng bả mồi, rượu độc. Coi như "tự thiêu" vì cùng rủ nhau dzô dzô.

Cuộc chiến VN chấm dứt đã gần 45 năm. Một thời gian khá dài cho những đứa trẻ sinh ra vào thời gian đó, chúng chẳng biết gì về Cộng Sản. Khi chiếm được miền Nam CSVN vẫn rập khuôn theo cách cai trị miền Bắc từ ngày chia đôi đất nước. Dân miền Nam hỏi nào giờ được tự do buôn bán, thông thương đi lại, đời sống của người dân sung túc ấm no. CS vào bắt tất cả vô hợp tác xã, không được tự do đi lại, kiểm soát lương thực vì cho rằng kiểm soát bao tử, sẽ sai khiến được mọi chuyện. Hèn gì dân gian nói VC "*đề hầu bóp họng*" nhân dân. Thân thể người ta có 3 phần: đầu mình & tay chân. Đầu quan trọng nhất, nên VNCH tính "mỗi đầu người", xã hội chủ nghĩa tính miệng nên tờ khai gia đình gọi là "hộ khẩu". Khi vào xét nhà công an không hỏi: "nhà có mấy người, mà hỏi: **nhà có mấy khẩu?**"

Khi đất nước chia đôi, một triệu người miền Bắc di cư vào Nam để sống với chính thể Cộng Hòa. Họ đã có quá nhiều kinh nghiệm về Việt Minh, tiền thân của CSVN: độc ác & gian xảo. Đúng như mọi người nghĩ, sau khi nắm được miền Bắc, CS đã tạo ra "**bức màn sắt**" vô hình, không cho người dân tiếp xúc với thế giới bên ngoài để dễ bề cai trị. Không đủ lương thực nuôi dân, CS kêu gọi bớt ăn giúp đồng bào miền Nam đang chết đói. Tường thật sau ngày 30/4/75 vào tìm thân nhân trong Nam, một số người đã gói ghém vài kí gạo hầm, mấy cái bát mẻ vì nghe nói trong Nam ăn cơm bằng gạo dứa. Tới khi vào tới Saigon, ngỡ ngàng thấy nhà cao cửa rộng, đời sống sung túc, nhà văn Dương Thu Hương đã ngồi sụp ngay chợ Bến Thành mà than: "**Trời ơi! Tôi bị lừa.**"

Bản nhạc "Gửi người em gái miền Nam" của Đoàn Chuẩn xót xa cho người em gái "lỡ dại" di cư vào Nam nên phải sống cuộc đời lầm than, đói khổ: đời nghèo không lối thoát. Bây giờ bản nhạc này post bằng youtube có thêm comments của người nghe: "**Sao mà nói láo dữ vậy!**"

Bị che mắt bịt tai nên khi biết sự thật, ngoài Bắc đã có câu vè: "*Chú phỉnh tôi rồi, chính phủ ơi!*" Thì "**Nói láo như Vẹm**" mà. **Bản chất của CS là gian ác & lừa dối.**

Chỉ sau ngày chia đôi đất nước, CS đã lập ngay "đường mòn HCM" dọc theo dãy Trường Sơn lén lút đưa quân vào miền Nam để chiếm nốt phần còn lại. Còn ở ngoài Bắc lấy chiêu bài "cải cách ruộng đất", chúng đem đầu tổ giết rất dã man những người chúng thù ghét. Để nêu gương, **Trường Chinh đầu tổ ngay cả cha mẹ ruột.** Người Bắc di cư xem bộ phim "Chúng tôi muốn sống", thấy mình may mắn thoát nạn. Nếu may mắn di cư thêm lần thứ nhì ra hải ngoại, không phải sống dưới chế độ XHCN, thì người ta ví: coi như "đề bọc điều". Dù rằng sống ở đây cũng phải "Cày như trâu", chứ không có ai cho không như nhiều người (trong nước) hiểu lầm.

Ông bà ta bảo "*một sự không tin thì vạn sự bất tín*". Còn Tổng Thống VNCH nhắc nhở: "*Đừng tin những gì Cộng Sản nói, hãy nhìn những điều chúng làm.*" Trước kia CS bảo miền Nam phồn vinh giả tạo, còn bây giờ CS biến cả nước thành chốn "phồn hoa **giả mạo**". Tất cả mọi thứ đều giả mạo, từ vật chất cho tới tinh thần: **Bằng cấp giả, thức ăn giả, đạo đức giả.**

- Xây cầu: cầu sập. Xây đường: đường lún. Xây nhà: nhà nghiêng. Xây cống: cống nghẹt. Xây hầm: hầm ngập.

Bàn **tay trước kia đưa ta vào tù, hành hạ đánh đập**, thì nay ve vuốt gọi mời "khúc ruột ngàn dặm", xóa bỏ hận thù về xây dựng đất nước nối vòng tay lớn!

Non sông dễ đổi, bản chất khó dời.

Người ta đã làm một cuộc khảo sát về những RỦI RO ở VN hiện nay:

- Rủi ro về thời tiết nhỏ hơn rủi ro về tai nạn giao thông.
- Rủi ro về giao thông nhỏ hơn rủi ro về trộm cướp.
- Rủi ro về trộm cướp nhỏ hơn rủi ro về ngộ độc thực phẩm.
- Rủi ro về ngộ độc không bằng rủi ro phải vô bệnh viện.
- Rủi ro vô bệnh viện còn thua rủi ro vô tù.
- Rủi ro vô tù sẽ chỉ còn rủi ro cuối cùng: chết không rõ nguyên nhân.

Cạm bẫy, bả mồi hấp dẫn đang chờ những "khúc ruột ngàn dặm" về xây dựng ngôi mồ cho chính mình. Chỉ có điều, những người dụ dỗ Việt kiều về, lại âm thầm lo cho con cháu qua trú ngụ nơi xứ người: "đáp an toàn". Những người này gọi là "**Việt kiều bay**" (tức là ra đi an toàn bằng máy bay), khác với Việt kiều ở Hải ngoại, đa số lén lút ra đi bằng thuyền, còn không cũng phải trải qua thời gian tù tội trong các trại cải tạo. Nghĩa là giá vé máy bay "siêu đắt", không tính bằng tiền, mà bằng mồ hôi nước mắt, thân thể bầm dập mới được vé đi bằng máy bay.

Việt kiều bay làm chủ rất nhiều căn nhà triệu đô ở Cali & Texas. Chứ Việt kiều trốn chui trốn nhủi khi xưa "Việt kiều thuyền" (boat people), có nhà ở là may lắm rồi, chẳng dám mơ có căn nhà của VKB.

Mật ngọt chết ruồi. Quý vị ơi.

Đừng nghe mà hãy nhìn.

Sông có thể cạn, núi có thể mòn. Nhưng chân lý ấy không bao giờ thay đổi.

LTM.